

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αἰγίνης.

Πολλάκις ἐκήρυξεν ἡ Γεν. Ἐφημερίς τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ εὐνομιουμένην Εὐρώπην· διότι οἰκειοποιήθη, μετὰ τὴν ἐνδοξον κατ' ἐσχὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου, τὸν ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, τὸν ἐνίσχυσε, καὶ καθ' ἡμέραν τὸν ἐνισχύει, ὅχι μόνον συνηγοροῦσα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμύδωνος, καὶ ἰδιωτικῶς καὶ ἐπισήμως, καὶ διὰ τύπον καὶ διὰ λόγον· ἀλλὰ καὶ τρέφουσα πλουσιοπαρόχως τοὺς ἀθλητὰς τῆς πατρίδος μας, οἱ ὅποιοι, διὰ τὴν ἐρήμωσιν τῆς γῆς των, ἐμελλόν νὰ ἀποκάμωσι διὰ τὴν πείναν καὶ εἰς τὴν ἀκμὴν αὐτὴν τοῦ ἀγῶνος, ἂν αὐτὴ δὲν ἐγέμιζε τροφῶν τὰς ἐθνικάς μας ἀποθήκας.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ Διοίκησις ἀφ' ἐνὸς μέρους ἔχαιρε καὶ ἡγαλλιάτο διὰ τὸ μέγα τοῦτο καλὸν, ἡσθάνετο ἀφ' ἐτέρου θλίψιν βαθεῖαν βλέπουσα, ὅτι ἰκανὸν μέρος τῶν ἀποστελλομένων τροφῶν δὲν ἔδαπανᾶτο οὔτε κατὰ τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῶν ἀποστελλόντων, οὔτε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰδίας Διοικήσεως. Μάταιαι ἀπέβησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ὑπὲρ τῆς καλῆς χρήσεως ὅλης τῆς πρᾶξεως· διότι ὁ μὴ τακτικὸς διοργανισμὸς τῶν σφρατενμάτων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐξ ἀρχῆς παρεισφύτασα, καὶ ἐπικρατοῦσα εἰς τὴν διανομὴν τῶν τροφῶν καταχρηστικὴ συνήθεια εἰς πολεμοῦντας καὶ μὴ, ἡ κατάστασις ἐν ἐνὶ λόγῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἦσαν ἀνίκανα ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως ἐμπόδια εἰς εἰσαξὼν τῆς ἐπιθυμητῆς, καὶ ἀναγκαίας τακτικῆς διανομῆς.

Εἰς τὰς μὴ ἀκριβεῖς παρατηρητὰς, εἰς τοὺς προφανεῖς ἐχθροὺς ἢ ὑπόπτους φίλους τῆς Ἑλλάδος, ἐγίνετο ἡ κατάχρησις αὐτῆς ἀφορμὴ πικρῶν λόγων, καὶ ἀναφαντιῶν, καὶ οἱ δηκτικοὶ αὐτοὶ λόγοι ἐβλαπτόντο κατὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, καὶ ἐδύναντο ἐπαπαρδαμᾶν, καὶ ἐπιβεβαιούμενοι, νὰ ὀλιγοστεύσῃ καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Εὐρωπαίων φίλων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Διοίκησις ἀγανακτοῦσα δι' ὅσα περὶ τῶν τροφῶν ἀσυστάλως ἐλέγοντο, καὶ δι' ὅσα ἀναφανδὸν ἐπαράττοντο, ἐπενόησε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ εὐνομήτων καὶ τιμίων Εὐρωπαίων, ἐκ-

λελεγμένων παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων φιλελληνικῶν ἐταιρειῶν, χρέος ἔχοντων, νὰ παρευρίσκωνται ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ, εἰς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως, νὰ παραλαμβάνωσι καὶ νὰ διανέμωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὰς τροφὰς, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ἐγνωστοποίησεν ἐγκαίρως εἰς τὰς φιλελληνικάς ἐταιρείας, καὶ εἰς τὸν φιλελληνικώτατον ἱσπότην, Κύριον Εὐνάρδον.

Ἡ Διοίκησις ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ καὶ ἐν ἐνεργείᾳ τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον τὴν ἰδίαν στιγμὴν, ἂν ἦτον δυνατόν, καθ' ἣν συνέλαβε τὴν ἰδέαν, ἐπροσκάλεσε τὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα τότε εὐρισκόμενον κόμητα Δ' Ἀρκούρην, εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπὶ τῶν τροφῶν ἐπιτροπῆς, ὡς ἐπίτροπον τῆς ἐν Παρισίοις φιλελληνικῆς ἐταιρείας, ἕως οὗ νὰ διατάξωσι τὰ δέοντα οἱ ἔξωθεν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κόμης ἐπήνεσε τὸ σχέδιον, πλὴν δὲν ὠνόμασε τινὰ, καθὼς ἐπροσκλήθη. Ἀλλὰ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ἤδη ἀπὸ γραμμάτων τοῦ ἐνθέρμου φίλου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος, Κυρίου Εὐνάρδου, ὅτι ἡ προσληθεῖσα γνώμη τῆς Διοικήσεως ἐνεκρίθη, καὶ ἐνεργήθη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐσυστάθη, καὶ σύγκειται ἀπὸ τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου τοῦ Ἐιδέκου, καὶ τῶν Κυρίων Βαλλῆ τοῦ ἱατροῦ, καὶ Θ. Πετρίνη, διατρίβαντος εἰσέτι εἰς Ἰταλίαν.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς αἱ σπελλόμεναι τροφαί, καὶ δι' αὐτῆς θέλουσι διανέμεσθαι κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον εἶναι διπλῆς χαρᾶς πρόξενον εἰς ἡμᾶς· πρῶτον, διότι ἐλπίζεται ἡ παῦσις τῶν καταχρήσεων διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐπὶ τῶν τροφῶν Εὐρωπαϊκῆς ταύτης ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν πρώτη ἐπρόβαλε, καὶ ἐπιμόνως ἀπῆτησεν ἡ Διοίκησις· καὶ δεύτερον, διότι ἐλπίζεται καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν διασπειρομένων εἰς τὴν Εὐρώπην ψευδῶν, καὶ πικρῶν λόγων, οἱ ὅποιοι ἐνδ' ἔπαυσαν, ἐνδὲ πάνουσι ἐλάττοντες τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος τὰ συμφέροντα.

Διὰ τὸν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ κλειστοῦ Μεσολογγίου ἐπικείμενον εἰς ὅλον τὸ ἔθνος κίνδυνον, ἐκρίθη ἐπ' ἀναγκῆς νὰ διακατωῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς κατ' ἐκείνην τὴν

ἐποχὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ συγκεκροτημένης τρίτης ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ νὰ ἀναβληθῶσιν εἰς ἄλλον καιρὸν. Ἄλλ' ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ἔμεινεν ἀδιόριστος, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας συνεκάλεσεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως τοὺς πληρεξουσίου εἰς σύναψιν τῶν διακοπεισῶν ἐργασιῶν, καὶ ἐδωρίσεν ἐν ταύτῃ καὶ τόπον τῆς συναθροίσεως τὸν Πόρον· ἀλλὰ κανεῖς τῶν πληρεξουσίων δὲν ἐφάνη τόσον πρόθυμος, ὥστε νὰ ὑπακούσῃ, καὶ νὰ ἀπέλθῃ ὅπου ἐπροσκλήθη. Ἀνενώθη ἡ προκήρυξις, καὶ πάλιν οἱ πληρεξούσιοι ἀναβάλλουσι τὴν εἰς τὸν Πόρον συνάθροισίν των. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως συνεκάλεσε καὶ τρίτην φοράν τοὺς πληρεξουσίου, καὶ κατ' αὐτὴν ἐνέκρινε τὴν Αἰγίναν ὡς ἀρμοδιώτερον εἰς τὸν σκοπὸν τόπου. Ἡ ἐκλογὴ τῆς Αἰγίνης ἐδιδάσκετο ἐξ αὐτῶν τῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ μόλις ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἐκλογὴ τῆς Αἰγίνης, καὶ ἀμέσως ἠγέρθησαν ἄνθρωποι ἰδιοτελεῖς, μικρὰ φροντίζοντες περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, καὶ ἐνσπείραντες διχονοίας εἰς τοὺς πληρεξουσίου παρέσυρον τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ὑπῆγαν, ὅχι καὶ εἰς τὸν προδιαρισθέντα τόπον, τὸν Πόρον, ἀλλ' εἰς τὸν ὅποιον ἐκλεξαν συμφερότερον εἰς τὴν ἰδιοτέλειάν των, τὴν Ἑρμιόνην.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς συνελεύσεως ἐπετίθετο, ὅχι μόνον νὰ συγκαλέσῃ τοὺς πληρεξουσίου, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ εἰς ὅποιον μέρος ἤθελε κρίνῃ ἀσφαλέστερον. Τοῦτο ὁμολογοῦσι τρανῶς τὰ πρακτικὰ τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἑκτὴν συνεδρίασιν. Καὶ ποῖον ἄλλο μέρος ἀσφαλέστερον, καὶ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἀρμοδιώτερον παρὰ τὴν Αἰγίναν; Τοῦ πολέμου τὸ θέατρον εἶναι τὴν σήμερον ἡ ἀνατολικὴ Ἑλλάς· ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν ἐπολιορκεῖτο στενώτατα, καὶ εἶχε χρεῖαν ταχείας καὶ σπουδαίας συνδρομῆς· ἡ σωτηρία αὐτῆς ἦτον σωτηρία ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἦτον ἀνάγκη λοιπὸν, καὶ ἀνάγκη πᾶσα, νὰ μεταβῇ καὶ ἡ Διοίκησις τὴν καθέδραν τῆς εἰς τόπον πλησιέστερον εἰς τοῦ πολέμου τὸ θέατρον, διὰ νὰ προφθάνῃ τὰς ἀνάγκας τῶν πολεμιστῶν, καὶ νὰ φροντίζῃ αὐτὴ ἡ ἰδία περὶ ὅλων τῶν εἰς τὴν εὐτυχὴν πρόδον τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ὅπλων, καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἀκροπόλεως ἰδιαίτερος συντείνοντων. Ἀλλ' ἡ Διοίκησις συνίσταται ἐκ πληρεξουσίων. Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γενῇ; Ἀλλ' οὔτε ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως ἤμπορεῖ νὰ μένῃ ἀδιάφορος εἰς τὰ ἀποδιδόντα τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, καθὼς δὲν μένει ἀδιάφορος καὶ πᾶς εὖ φρονῶν καὶ αἰσθανόμενος Ἕλλην. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως ἤθελεν ἐκλέξει ἄλλον ἀσύμφωνον καὶ ἀνεπιτήδειον εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας τόπου, καὶ μετετίθετο ἐκεῖ καὶ ἡ Διοίκησις ὡς ἐκ πληρεξουσίων συγκεκμημένη, καὶ παρημελεῖτο ὁ πόλεμος, καὶ ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ φρεσὶ (φρικτὸν καὶ μόνον εἰς νῦν ἐρχόμενον!), ποῖον λόγον ἤθελε δώσει εἰς τὸ ἔθνος; ποῖαν δικαιολογίαν ἤθελεν εὐρεῖ εἰς τὰ ξένα ἔθνη; Ὅτι λοιπὸν ἔπρεπε πᾶς Ἕλλην νὰ ἐπαινῇ, τοῦτο κατηγοροῦσιν εἰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀδύνατα παρεξηγοῦντες, καὶ προσάπτουσιν

εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Αἰγίνης ὅτι αὐτοὶ εἶχον κατὰ νῦν ἐκλέγοντες τὴν Ἑρμιόνην.

Εἶναι τῶντι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις διηρημένους καὶ κατ' αὐτὰς τὰς κρίσιμωτάτας τῆς πατρίδος περιστάσεις ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέθεσε τὸ ἔθνος τὴν φροντίδα τῆς σωτηρίας του, καὶ τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας του, καὶ διαφιλονεικούντας περὶ πράγματος πάντῃ ἀδιαφόρου, τοῦ τόπου. Ὁ λόγος δὲν ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀναμφισβόλως περὶ τοῦ, ποῦ θέλει συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις, ἀλλὰ περὶ τοῦ, πρὸς τί θέλει συγκροτηθῇ, εἰς τί θέλει ἀσχοληθῇ, ποῖα μέσα, ποίους πόρους, ποίους τρόπους θέλει εὐρεῖ συντελεστικωτέρους πρὸς σωτηρίαν, πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κυδέρνησιν, καὶ διοίκησιν, πρὸς τὴν εὐταξίαν τῶν πραγμάτων, καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ περὶ τῶν τοιούτων δὲν φροντίζουν οἱ φιλονεικοῦσι περὶ τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ διὰ τοῦτο προσθέτουσι δυσκολίας εἰς τὰς δυσκολίας, καὶ ἀναβάλλουσιν ἀδίκως καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ τὴν πλήρωσιν τοῦ πρὸς ὃ ἐδιωρίσθησαν χρέους.

Ὅσοι δὲ φροντίζουν εἰλικρινῶς περὶ τῶν κοινῶν τῶντι συμφερόντων, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἐκ ψυχῆς τὴν ταχύτεραν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, ὑπακούσαντες κατὰ χρέος ἱερὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συνελεύσεως, ἔσπευσαν εἰς Αἰγίναν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου συνήχθη ἱκανὸς ἀριθμὸς νομίμων πληρεξουσίων, χωρὶς τινος δολοπωλοκίας, χωρὶς δολίας προτροπῆς, χωρὶς ἀπειλῆς, χωρὶς προτάσεως ἰδίας ὠφελείας· καὶ δὲν εἶναι ἀμφισβολία ὅτι θέλουσιν ἀκολουθήσει καὶ ἄλλοι τὸ κάλλιστον παράδειγμα τῶν ἤδη συνελθόντων. Ὅλοι γνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον τάχιστα συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, καὶ τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς εἰς μέρος πλησιέστερον εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου· διότι καὶ ὅλοι γνωρίζουσιν, ὅτι ἅμα λείψῃ ἡ ἄμεσος κηδεμονία τῆς Διοικήσεως, τὰ ἕως τώρα τροπαιοῦχα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος στρατεύματα θέλουσι ταραχθῇ, καὶ τὰ μετὰ τόσον πόνων καὶ ἐξόδων συναχθέντα ὑπὲρ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν στρατεύματα θέλουσι διαλυθῇ, καὶ ἡ ἀκρόπολις εἶναι κίνδυνος μὴ πάθῃ (ὃ μὴ γένοιτο!) ὅτι ἔπαθε καὶ τὸ Μεσολόγγιον, καὶ πάλιν κίνδυνος ὀλικὸς, καὶ πάλιν ἀπελπισία κοινὴ, καὶ ἐλπίς οὐδεμία. Καὶ τίς ἀγαθὰ φρονῶν περὶ πατρίδος πληρεξούσιος ὑποφέρει νὰ γενῇ κοινῆς βλάβης αἰτίας, ἐν ᾗ εἶναι διωρισμένος νὰ φροντίσῃ περὶ κοινῆς ὠφελείας;

Ἀλλὰ πρὸς περισσοτέραν σύγχυσιν τῶν πραγμάτων, καὶ πρὸς μεγαλητέραν βλάβην τοῦ ἔθνους, ἀνέκυψεν, ὡς μὴ ὤφελεν! ἐκτὸς τοῦ τόπου καὶ ἄλλο ἐμπόδιον τῆς ταχύτερας συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, καὶ τοῦτο εἶναι αἱ παρὰ τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους ἀπόφασιν νέαι ἐκλογαὶ πληρεξουσίων εἰς τινὰ μέρη.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως, ὅτι οἱ αὐτοὶ πληρεξούσιοι μέλλουν νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν· διότι καὶ ἡ συνέλευσις εἶναι ἡ αὐτὴ, καὶ ὅχι ἄλλη, ἀναβληθεῖσα ἐξ ἀνάγκης. Τὸ μέγρον τοῦτο ἦτον φρε-

ἡμῶν καὶ ἄξιον παντὸς ἐπαίνου. Καὶ τίς ἀγνοεῖ τὰς κατὰ τὰς ἐκλογὰς δουλοπλοκίας, τὰς ταραχὰς, τὰς συντυχίας; Καὶ τίς ἀμφισβᾷλλει ὅτι ἐκ τῶν νέων ἐκλογῶν ἤθελε προκύψει μεγάλη βραδύτης εἰς τὴν συν- ἀθροισμὸν τῶν πληρεξουσίων, καὶ ἐκ τούτου ἀναβολὴ τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπομένως κοινὴ βλάβη; Τίς ἡμῶν οὐκ ἐπιθυμᾷ, ὅτι οἱ νέοι πληρεξούσιοι δὲν ἤθελον ἀντιπράξει εἰς ὅσα σωτηριω- δῶς ἀπεφάσισαν οἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελθόντες, καὶ ῥί- ψαντες τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον; Οἱ πλη- ρεξούσιοι ὅλοι ἐκ συμφώνου ἔστερξαν εἰς τὴν ἀπόφα- σιν ἐκείνην, καὶ αἱ ἐπαρχίαι καὶ κοινότητες τὴν ἐνέ- κριναν διότι κάμνεια δὲν ἀντίπαινον, εὔτε διεμαρτυρήθη καὶ τῆς ἀποφάσεως ὡς παρανόμου.

Ἀλλὰ καὶ τὰ κακὸν τῶν νέων ἐκλογῶν πηγάζει, κα- τὰ δυστυχίαν, ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, ἐξ ἧς ἐπήγασαν καὶ ὅλα τὰ κακὰ εἰς τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα, τῆς ἰ- διοτελείας. Μὴ ἐλπίζοντες τινὲς τῶν ἰδίων σκοπῶν τὴν ἐπιτυχίαν ἐκ τῶν πρώτων πληρεξουσίων, ἐκίνησαν πάντα λίθον εἰς τὸ νὰ καταταράξωσι τὰς κοινότητας, καὶ νὰ τὰς ἀναγκάσωσι ποικιλοτρόπως καὶ δουλιότροπως εἰς νέ- ας ἐκλογὰς, οὗτις δέλουσιν αὐτοὶ. Μόνον ὅσοι δὲν ἐλ- πίξουσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρετὴν, καταφεύγουσιν εἰς τιαυτὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν ἰδίων σκοπῶν. Καὶ, τὸ παραξενώτερον, ἐκινήθησαν εἰς τὴν ἀδικον ταύτην πρᾶξιν καὶ κοινότητες, παρὰ τῶν ὁποίων ἐπρόσμενε τὸ ἔθνος ἄλ- λα πρᾶγματα, καὶ σωτήρια παραδείγματα· καὶ, τὸ χει- ρότερον, ἐκινήθησαν αἱ κοινότητες αὗται εἰς τοῦτο παρ' οὗ δὲν ἠλπίζετο, οὔτε ἔωρεπε κατὰ πάντα λόγον νὰ ἐπιβληθῇ τοιοῦτό τι. Ἀλλὰ τί δὲν κάμνει ἡ ἐπ' αὐτῶν ἰδιοτελεία εἰς πόσας ἀδικίας, εἰς πόσας παρανομίας, εἰς πόσα ἄτιμα μέσα δὲν παρασύρει τὸν ἄθλιον ἄνθρωπον!

Διὰ τὴν ἀνόητον λοιπὸν φιλονεικίαν περὶ τοῦ τόπου τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, διὰ τὴν διαίρεσιν τῶν πληρεξουσίων, καὶ διὰ τὰς ἰδιοτελεῖς νέας ἐκλογὰς ἀναβάλλεται ἡ συνέλευσις, καὶ ἐκ τούτου προξενεῖται, καὶ θέλει προξενεῖται μέγα κακὸν εἰς τὸ δυστυχὲς ἔθνος· καὶ ὅσοι τῶν πληρεξουσίων φροντίζουν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, ὡς καὶ πρέπει· διότι πρὸς τοῦτο καὶ μόνον ἐκωλύθησαν· πρέπει νὰ συνέλθωσιν ὅπου εὐρίσκονται οἱ περισσότεροι πληρεξούσιοι, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ Αἴγι- να, διὰ τὴν πληρωτὴν ταχύτερον ὁ ἀπωστούμενος εἰς ἐναρ- ξιν τῶν ἐργασιῶν ἀριθμὸς.

Εἰς τὴν Αἴγιναν εὐρίσκονται, ἐκτὸς τῶν συγκροτούντων τὰς δύο ἐπιτροπὰς, τὴν διοικητικὴν καὶ τὴν τῆς συνελεύσε- ως μελῶν, τεσσαρακονταπέντε πληρεξούσιοι νόμιμοι. Ὡστε εἰς αὐτὴν γίνονται σχεδὸν ἐβδομήκοντα. Ἐκτὸς τούτων συνήχθη- σαν καὶ ἄλλοι νέοι πληρεξούσιοι ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν.

Εἶναι ἀναντιρρήτως δικαιότερον, τιμιώτερον καὶ συμ- φερότερον, νὰ ὑπάγῃ ὁ πληρεξούσιος, ὅπου ὑπερισχύει ἡ ἰσχύς, ὅπου δὲν κυριεύει κανεὶς ἰδιοτελὲς σκο- πὸς, καὶ ὅπου ἡμῶν ἐκαστος καὶ νὰ φρονήτῃ, καὶ νὰ λαλήσῃ, καὶ νὰ ψηφοφορήσῃ ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ὑ- πόκειται εἰς τὴν ἐπὶ ῥοὴν τοῦ δεινῆς ἢ τοῦ δεινῆς, καὶ νὰ σκέ- πηται ἡσύχως περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων.

Ἐπειτα ὡς ἐνθυμηθῇ ἕκαστος, ὅτι ἐκ τῆς διαιρέσεως καὶ διχονοίας προξενεῖται εἰς τὸ ἔθνος ὅλον, ἐκτὸς τῆς βλάβης, καὶ κατασχύνῃ ὡς πρὸς τὰ ξένα ἔθνη, τὰ ὅποια ὅχι μόνον εὐχενται νὰ μᾶς ἴδωσι μίαν φορὰν συμ- φώνους καὶ ὁμόνοας, καὶ εἰς τοῦτο καθ' ἐκάστην μᾶς προτρέπουν, ἀλλὰ καὶ συντρέχουσι παντοίως τοῖς τρό- πους πρὸς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀγρίων δεσπο- τῶν. Ἀς μὴ παραλυπώμεν λοιπὸν καὶ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ φίλους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς μὴ δίδωμεν ἀφορμὴν χα- ρὰς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς εἰς τὸν Ἀριθ. 17 διακοπεί- σης ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Περσίας πολέμου.

«Ὁ στρατηγὸς Τερμελῶφος λέγει εἰς τὸ προοίμιον τῆς ἀναφορᾶς περὶ τῆς ἐαυτοῦ πρεσβείας, ὅτι «διὰ τὸ ἀ- μαιβοῖον τῆς φιλίας ἐπέμψθη ὡς πρέσβυς πρὸς τὴν „Α. Μ. τὸν σιᾶχ τῆς Περσίας, καὶ ὅτι ἦτον ἐπιφορ- τισμένος νὰ κοινοποιήσῃ προφορικῶς τὴν γνώμην τοῦ „αὐτοκράτορος εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν. „Τὸ πολίτευμα τοῦ στρατηγοῦ, τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀβδᾶ-Μίρζα καὶ εἰς τὴν τοῦ σιᾶχ, καὶ ἡ ἐπιστροφὴ του εἰς Τίφλιν, ἀνηνέχθησαν μετὰ πολ- λῆς τῆς λεπτομερείας, καθὼς καὶ ὁ ὑπεροπτικὸς αὐτοῦ τρόπος, καθ' ὃν ἐπολιτεύθη πρὸς τὸν σερδάρην τοῦ Ἐρι- βάνου, πρὸς τὸν Ἀβδᾶν-Μίρζαν καὶ τοὺς αὐλικοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκόμη τὸν σιᾶχ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς Πέρ- σας, πολίτευμα, τὸ ὅποιον ἐπέσυρεν εἰς αὐτὸν τὸ μῖσος τοῦ ἔθνους, καὶ ἠρέθισε τὴν ὑπάρχουσαν γενικὴν ἀγανάκτησιν.

«Οἱ Πέρσαι ὑπουργοὶ ἐκίνησαν πάντα λίθον ἐπὶ τῶν ἐν Σουλτανίᾳ συνδιαλέξεων, διὰ νὰ κατορθώσωσι τὴν ἐπιστρο- φὴν τῶν ἐπαρχιῶν Καραβάγου καὶ Ταλίως, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ πρέσβυς λέγει περὶ τούτου: Εἶπα πρὸς αὐτοὺς (τοὺς „ὑπουργοὺς) τὸ τελευταῖον, ὅτι ἐγὼ αὐτὸς, ὡς γενικὸς „ἀρχηγὸς τῆς Γεωργίας, ἔχων τὴν φροντίδα τῶν συνά- „γων, εἰδοποίησα τὸν αὐτοκράτορα ὅτι ἦτον ἀδύνατον „νὰ γενῇ καὶ ἡ παραμικρὰ παραχώρησις, καὶ ὁ αὐτοκρά- „τωρ μοι ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ ἐμιλήσω ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. „Γενομένης συνθήκης εἰρήνης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Περσίας, καὶ ὑπογραφείσης ἐν Σουλτανίᾳ τὴν 27 Αὐγού- στου (8 Σεπτεμβρίου) 1817, ἐπέστρεψεν ὁ στρατηγὸς Τερμελῶφος εἰς Τίφλιν.

«Κατὰ τὸ κήρυγμα τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου αἱ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Περσίας ὑπάρχουσαι διαφοραὶ πε- ρὶ τοῦ ὀρίσμου τῶν συνόρων τῶν δύο ἐπικρατειῶν, δὲν ἐ- ξωμαλίσθησαν οὐδέποτε. Τὸ πρώτιστον λοιπὸν εἶναι νὰ γνωρίσωμεν ποία τῶν δύο δυνάμεων ἔχει ἄδικον, δηλα- δὴ ποία ἔδωκε τὴν πρώτην ἀφορμὴν, ποία ἐφάνη πρώτη ἀρπᾶξ, ἢ ἐπάτησεν ἢ πρῶτη τὰ χόματα τῆς ἄλλης.

«Κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ Τερ- μελῶφου, οἱ Ῥῶσοι ἐκίνησαν θεληματικῶς τοὺς Πέρ- σας εἰς ἀντέκδικήσιν, καὶ περὶ τούτου ἔλαβον ἐγὼ τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίας:

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1813 σύμβασιν, καὶ τὸν προσδιορι- σμὸν τῶν συνόρων εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Καραβάγου, αἱ

Ρώσων εξακολουθούσιν να πέμπωσι τὰ ποίμνιά των εἰς
πλατείαν τινὰ πεδιάδα πέραν τῶν συνόρων των, καὶ ἀκο-
λουθῶς ἐξήτουν τὰ περιλάσσωσι καὶ αὐτὴν εἰς τοὺς τό-
πους των, ἐπιφέροντες ὡς ἀποδείξιν τῆς ιδιοκτησίας, ὅ-
τι οἱ Πέρσαι δὲν τὴν ἐξήτησαν ὡς ἰδίαν αὐτῶν προτή-
την καὶ ἰδοὺ ἡ ἀληθινὴ αἰτία τῆς ἐρίδος.

Ὁ Κ. Φρενιγῶχος τὸν δυνάστην φαίνεται ὅτι ἐμεταχειρί-
σθησαν κάλλιστα οἱ Πέρσαι, λέγει ὁ ἴδιος ἐν ἔτει
1812, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Χασάν-Κουλή-Χάνη: «Εἶναι τῆς
Περσίας ὁ ἥρως. Διὰ τῆς ἐδικῆς του ἀνδρείας καὶ τόλ-
μης ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ὁ νῦν σιᾶχ. Εἶναι ἀρχηγὸς
τοῦ στρατεύματος, καὶ ἀπολαύει ὅλην τὴν ἐμπιστοσύ-
νην τοῦ ἡγεμόνου. Ὁ πόλεμος εἶναι τροφὴ του ἀπο-
τρέπει τὴν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν εἰρήνην, καὶ δὲν ἀμελεῖ
παῦν ὅτι δύναται νὰ κατακτείνῃ τὸν σιᾶχ καὶ τὸν Ἀβ-
βᾶν-Μίρζαν εἰς ἐξακολουθήσιν τοῦ πολέμου.»

Ὁ Χάνης οὗτος, ὅστις φέρει τὸν τίτλον τοῦ σερδά-
ρη τοῦ Ἐριβάνου, εἶναι ἀληθῶς δυνατώτατος πρίγκηψ, καὶ
ἐχέδον ἀνεξάρτητος. Ὁ στρατηγὸς Τερμολῶφος, ὅστις ἐ-
γνώριζε τὸν χαρακτῆρα του, ἐπρέπε νὰ ἡξεύρῃ ὅτι ἦτον
μέγα τὸ νὰ δίκειωθῇ πρὸς ἀνθρώπων τοσαύτην ἐπιρροὴν
ἔχοντα, ἢ τυυλάχιστον νὰ μὴν ἐρεθίσῃ τὸ μῖσος του.
Ἀλλ' ἀπὸ τούτου, πλησιάζων εἰς Ἐριβάνον ὁ πρέσβυς
ἐβίασε τὸν ὑπερήφανον σερδάρη, νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀπάντη-
αῖν του ἔξω τῆς πόλεως τὸ γνωστοποιεῖ ὁ ἴδιος, καὶ
πρασθέτει, ὅτι ὁ σερδάρης δὲν ἐδύνατο νὰ κρύψῃ τὴν δυ-
σαρέστησίν του, καὶ ὁ Κουτζεβὺς λέγει, ὅτι οἱ κάτοικοι
δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κρύψωσι τὴν ἐκπληξίν των, βλέποντες
τοιούτον ἀλαζόνα ἄνδρα ἐκβαίνοντα ἐκ τοῦ φρουρίου καὶ
ὅτι οὗτος δὲν ἐδείκνυνεν αὐτὴν τὴν ὑπόκλισιν εἰ μὴ πρὸς
μόνον τὸν μονάρχην ἀλλ' ὁ πρέσβυς εἶχεν ἐπιμείνει εἰς
τὴν ὑποδοχὴν ταύτην, καὶ ὁ σερδάρης, εἰς αὐξήσιν τῆς
δυσανεστῆσεως, κατεβράχθη, καὶ ἴσως πρῶτην φορὰν
τότε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του. Εἶναι τοῦτο ἀποδείξεις
τοῦ διαλλακτικοῦ πολιτεύματος πρὸς τοὺς Πέρσας, τὸ
ὅποιον παγγηγείλει ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος;

Ἔθος εἶναι εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Περσίας, ὅσοι πα-
ρουσιάζονται δημόσιως πρὸς τὸν σιᾶχ νὰ παρουσιάζωνται
φοροῦντες κόκκινα σανδάλια καὶ ὁ Κ. Φρενιγῶχος λέγει,
ὅτι ἡ αὐλὴ τῆς Περσίας φυλάττει τὴν συνήθειαν ταύ-
την, ἐπειδὴ εἰσῆχθη διὰ τῆς Περσικῆς θρησκείας ὅ-
τι εἶναι ἀρχαιοτάτη, καὶ ὅτι διὰ τούτου προφυλάττον-
ται οἱ μεγαλοπρεπεῖς τάπητες, οἱ ὅποιοι εἶναι ὁ ὡραιό-
τερος στολισμὸς τῶν οἰκημάτων εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.
Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Τερμολῶφος δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποτα-
χθῇ εἰς τὴν συνήθειαν ταύτην, οὔτε εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
Ἀββᾶ-Μίρζα οὔτε εἰς τὴν τοῦ σιᾶχ. ὅθεν δὲν ὑπεδέ-
χθη εἰς τὴν συνήθειαν εἰς τοιαύτας ὑποδοχὰς ὅσας ἄλλαν. Ὁ
Κουτζεβὺς, παρευρισκόμενος εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, λέ-
γει ὁ ἴδιος τ' ἀκόλουθα: «Ἡ φιλοκαλία τοῦ διαδόχου
πρίγκηπος εἶναι τόσο λεπτή, ὥστε δὲν συγχωρεῖ εἰς
τοὺς ἀξιωματικούς Ἀγγλοὺς νὰ πατῶσιν ἄλλως τοὺς
τάπητάς του εἰ μὴ μόνον φοροῦντες κόκκινα ὑποδή-

ματὰ κατὰ τὸν συνήθει ἐκεῖ τρώσαν, ἐν ᾧ τὰ συνήθη
εἰς ἡμᾶς πεταλωμένα ὑποδήματα ἔκαμον θάρυν θόρακα.
Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι καὶ μόνη ἡ Γεωργία
τῶν ὑποδηματοφόρων ἀνθρώπων εἶναι ἱκανὴ εἰς τὸ
νὰ ἐρεθίσῃ εἰς δυσανεστῆσιν τὰ βλέμματα, καὶ νὰ πα-
ροξύνῃ τὴν ἀλαζονείαν ὁλοκλήρου τῶν ἔθνους.»

Τὸ πολίτευμα τοῦτο ἦτον διαλλακτικόν, ἢ ἦτον βαρ-
βάρου πολερικὴ ἐπαρσις;

Ὁ στρατηγὸς Τερμολῶφος ἐπαρουσιάσθη καὶ ἐνώπι-
ον τοῦ σιᾶχ φορῶν ὑποδήματα, ἀν καὶ ὅλοι οἱ πρὸ αὐ-
τοῦ ξένοι πρέσβεις ἐπαρουσιάσθησαν μετὰ κοκκίνων πε-
ρικνημίδων καὶ ὁ Κουτζεβὺς λέγει περὶ τούτου: «Ἡμεῖς
ἐκάμαμεν τὸν τολμηρὸν νεωτερισμὸν τοῦ νὰ ἐμφανισθῶ-
μεν ὑποδηματοφοροῦντες.»

Εἶναι προσέτι συνήθεια εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Περσί-
ας, νὰ δίδωνται εἰς τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλους σημαντι-
κοὺς ἄνδρας ἐνδύματα τιμῆς, κατὰ τὰ σχῆμα τῶν κα-
τὰ τὴν οἰκίαν εἰς χρῆσιν παρ' ἡμῖν φορεμάτων, τὰ ὅ-
ποια ἐνδύονται ἐπὶ τῆς παρουσιάσεως αὐτῶν εἰς ἀπα-
χαιρετισμὸν. Ὁ στρατηγὸς Τερμολῶφος δὲν ἐθέλησεν οὐ-
δ' εἰς αὐτὴν τὴν συνήθειαν νὰ ὑποταχθῇ, λέγων ὅτι, ὁ
Ῥώσος ἠθέλει ὑδρίσει τὸν κυρίαρχον του, εἰάν ἠθελε
καλύψει τὴν στρατιωτικὴν του στολὴν δι' ἄλλου φορέ-
ματος. Ὁ σιᾶχ ἐδέχθη αὐτὴν τὴν πρόφασιν τῆς παραι-
τήσεως, καὶ ὑπέφερε πάλιν τὴν ἀβέτησιν τῶν νενομισμένων.

Τὸ ἀκόλουθον πρᾶγμα εἶναι ἴσως ἡ καλεϊότερα ἀ-
ποδείξεις τοῦ ὀλίγον διαλλακτικοῦ πολιτεύματος τῶν εἰς
διαπραγματεύσιν διωρισμένων Ῥώσων:

Ὁ Κ. Μίρσχος, ἀξιωματικὸς Γάλλος, εἰς ὑπηρεσί-
αν τοῦ Ἀββᾶ-Μίρζα, ἐπολιτεύθη κατὰ τινὰ τρόπον ἀ-
πρεπῆ πρὸς τὴν Ῥωσικὴν πρεσβείαν καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἐτιμωρήθη ὡς ἠθέλει ὁ στρατηγὸς Τερμολῶφος, ἐπεμφεν
οὗτος ἕνα ὑπάσπαστήν καὶ ἐξ ἐπιλέκτους στρατιώτας,
οἱ ὅποιοι συλλαβόντες τὸν ἀξιωματικὸν Γάλλον τὸν ἔρρι-
ψαν κατὰ γῆς, καὶ τὸν ἐρράβδισαν ὡς παιδίον ἔπειτα
ἐπεμφαν τὴν ῥομφαίαν του εἰς τὸν Ἀββᾶν-Μίρζαν. Ποί-
ος δὲ ἠθελε παροργισθῇ διὰ τὸ τοιοῦτον αὐτόγνωμον πε-
λίτευμα; καὶ ὅμως ὁ Πέρσης πρίγκηψ ἐπολιτεύθη με-
τὰ μεγίστης φρονήσεως.

Μοὶ φαίνεται ὅτι, καθ' ὅσα ἀνέγκωσα, ἤκουσα ἢ
εἶδον, τὰ σχέδια τοῦ στρατηγοῦ Τερμολῶφου, ἐπικυρω-
θέντα καὶ παρὰ τῆς αὐτοῦ διοικήσεως, εἶναι ἅ νὰ ἐχθ-
δυνατὸν στρατεύμα εἰς τὰ Καυκάσια, καὶ εἰς τὰ τῆς
Γεωργίας ὄρη, διὰ νὰ ἐνέργῃ κατὰ τὰς περιστάσεις ὅ-
νὰ ὀλιγοστεύσῃ κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον τὴν δύνα-
μιν τῶν κατοίκων τῶν ὀρέων γ' νὰ ἐκτείνῃ κατὰ τὴν
αὐτὸν καιρὸν τὴν ἐπικράτειαν τῆς Γεωργίας ἀρπάζων
τόπους ἐκ τῆς Περσίας δ' νὰ φυλάξῃ καιρὸν ἐπιτή-
δειον, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Περσίας.

(Courcier.)